תלמוד בבלי · אחרונים · מהר״ם שיף · סדר מועד

מהר"ם שיף על ראש השנה

רבי מאיר הכהן שיף

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מהר"ם שיף על ראש השנה

רבי מאיר הכהן שיף

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מהרם-שיף-על-ראש-השנה/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

דף טז:

גמ' **שלשה ספרים נפתחין ברי"ה אחד של רשעים גמורים ואי של צדיקים גמורים ואי של בינונים וכו' אמר רבי אבין מאי קרא ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו הוא תפלה שהתפלל דוד על הרשעים** (ימחו מספר זה ספרן של רשעים גמורים חיים זה ספרן של צדיקים גמורים ועם צדיקים אל יכתבו זה ספרן של בינונים רב נחמן בר יצחק אמר מהכא ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת מחני נא זה ספרן של רשעים מספרך זה ספרן של צדיקים אשר כתבת זה ספרן של בינונים ע"כ הגמ') דקשה קושיא גדולה לכל אלו המ"ד היאך התפלל דוד על הרשעים שימחו מגי ספרים א"כ מה יהיו מספר צדיקים ניחא מספר בינונים ניחא מספר רשעים ואלא מה יהיו ובמשה להיפך מספר רשעים ניחא מספר בינונים ניחא מספר צדיקים ואלא מאי. גם קשה בלשון ואם אין מה זה היה תמיה מאד בכח (שכר) גם תשובת הקב"ה מי אשר כו' אלא הענין הוא משל לאיש אשר לעולם הוא מלוה ואינו לוה מאומה שום שוה פרועה א"צ לו ספר כי הלא יש לו שטרות וכו' וכן מי שלוה לעולם ג"כ א"צ לפנקס שאין לו מה לכתוב כמו כן הענין וכמו שפירש הרי"ף ברי"ה שצדיקים מיקרי שזכיותיהם מרובה מעונותיהם ורשעים עונותיהם מרובין מזכיותיהם ובינונים מחצה על מחצה לכן לאלו צריך ג' ספרים שלוין ופורעין לוין ומלוין כי גם הצדיק הרשיע אכן צדיק גמור א"צ לו פנקס שכולו זכיות ולא לוה מעולם רק הוא מלוה וכן רשעים גמורים ז"ש דוד מחה אותם מכולן לא מיבעיא מספר צדיקים אלא אפילו מבינונים ורשעים וא"כ הוי כולו רשעות תנה עון על עונם נ"ל כי ממדת הצדקה של הקב"ה שחוטף עון או נותן זכיות כששקולין הן ודוד התפלל תרתי תעשה להם תנה אפילו עון על עונם שהעונות [יהיה] מכריעות היפך דתשא עון וקח טוב ואל יבאו בצדקתך ומשה רבינו ע"ה התפלל להיפך אם תמחול לישראל ואל תעשם כליה הרי טוב ואם לאו מחני נא וכו' כי הנה הרבה פעמים חטאו ישראל ולקחתי העבירות עלי כי אני לא עשיתי שום עבירה וכולו זכיות רק ישראל וכו' ע"ד לא אוכל לבדי שאת וכו' ובפרשת בהעלותך האנכי הריתי וכו' ע"ש אספה לי שבעים וק"ל. וכל מה שעשיתי היה לכוון זה שישראל ישארו לעולם אכן אם תמיתם עתה אילו הייתי יודע זאת מקודם לא עשיתי זאת א"כ מחני וכו' ולא אבא כלל בספר וכו' והשיב הקב"ה מי אשר חטא וכו' וא"כ המה ימחו מספר ויהיו מהמנוים רשעים גמורים ועכ"פ עשו זכיות אותן הזכיות אתן לך וא"כ די לך: